МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА
Факультет фізичної культури і спорту

Кафедра фітнесу і адаптивного спорту

Сущенко Л. П., Філатова З. І.

Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу» освітньо-професійної програми «Адаптивний спорт» галузі знань А Освіта спеціальності А 7 Фізична культура і спорт другого (магістерського) рівня вищої освіти

Київ 2026

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені МИХАЙЛА ДРАГОМАНОВА
Факультет фізичної культури і спорту
кафедра фітнесу і адаптивного спорту

Сущенко Л. П., Філатова З. І.

Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу» освітньо-професійної програми «Адаптивний спорт» галузі знань А Освіта спеціальності А 7 Фізична культура і спорт другого (магістерського) рівня вищої освіти

Київ – 2026

УДК 378.091.33:796.03-056.26(072)
С 91

Рецензенти:

Тетяна БОНДАР, доцентка кафедри олімпійського та професійного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидатка педагогічних наук, доцентка.

Юрій ДУТЧАК, професор кафедри теорії і методики фізичного виховання і спорту Хмельницького національного університету, доктор педагогічних наук, професор.

Затверджено Вченою радою факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (протокол №3 від 25.02.2026 року).

Сущенко Л. П., Філатова З. І. Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу» освітньо-професійної програми «Адаптивний спорт» галузі знань А Освіта спеціальності А 7 Фізична культура і спорт другого (магістерського) рівня вищої освіти. Запоріжжя : Крокус, 2026. 42 с.

Укладачами методичних рекомендацій до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу» освітньо-професійної програми «Адаптивний спорт» галузі знань А Освіта спеціальності А 7 Фізична культура і спорт другого (магістерського) рівня вищої освіти є Л.П. Сущенко, завідувачка кафедри фітнесу і адаптивного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктора педагогічних наук, професорка; З.І. Філатова, доцентка кафедри фітнесу і адаптивного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидатка педагогічних наук, доцентка. Рекомендовано здобувачам вищої освіти і науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, всім, хто цікавиться питаннями, пов'язаними з методикою викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу.

УДК 378.091.33:796.03-056.26(072)
С 91

©УДУ імені Михайла Драгоманова, 2026
© Сущенко Л.П., Філатова З.І., 2026

Пояснювальна записка щодо Методичних рекомендацій до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу»

Самостійна робота здобувачів вищої освіти є обов'язковою складовою освітнього процесу у закладах вищої освіти України та важливим чинником формування професійних компетентностей майбутнього фахівця сфери фізичної культури і спорту. Відповідно до Закон України «Про вищу освіту», освітній процес ґрунтується на принципах академічної свободи, студентоцентрованості, автономії закладу освіти та відповідальності здобувача за результати навчання.

Самостійна робота спрямована на: поглиблення теоретичних знань; формування практичних умінь; розвиток критичного та професійного мислення; формування дослідницьких навичок; підготовку до професійної діяльності.

Мета самостійної роботи : формування здатності до самостійного опрацювання наукової інформації, застосування знань у професійній діяльності та розвитку навичок безперервного професійного самовдосконалення.

Завдання самостійної роботи:

1. Засвоєння теоретичних положень навчальної дисципліни.
2. Формування навичок аналізу наукових джерел.
3. Розвиток умінь застосовувати теоретичні знання у практичній діяльності.

Основна мета навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу» : формування у здобувачів вищої освіти системи знань про організацію

освітнього процесу у вищій школі, оволодіння сучасними методами, технологіями і формами викладання фахових дисциплін, розвиток педагогічної майстерності, комунікативної компетентності, а також здатності до коучингової та менторингової взаємодії для забезпечення ефективного навчання, виховання і професійного становлення майбутніх фахівців.

Короткий зміст навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу»

Змістовий тематичний модуль 1. Система вищої освіти в Україні. Нормативне забезпечення освітнього процесу у вищій школі.

Тема 1. Предмет та завдання методики викладання фахових дисциплін у вищій школі.

Тема 2. Нормативні документи щодо організації освітнього процесу у ЗВО.

Змістовий тематичний модуль 2. Особливості методики викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу.

Тема 1. Методика підготовки та проведення лекцій у ЗВО.

Тема 2. Методика проведення семінарських, практичних і лабораторних занять і консультацій у ЗВО.

Тема 3. Організація і проведення контролю та оцінювання знань здобувачів вищої освіти у ЗВО.

Тема.4. Коучинг у вищій освіті як партнерська взаємодія між викладачами і здобувачем, спрямована на розвиток його самостійності і здатності до прийняття рішень.

Тема 5. Менторинг як взаємодія викладача (ментора) зі здобувачем для передачі досвіду, підтримки у професійному зростанні та адаптації до майбутньої професійної діяльності.

Змістовий тематичний модуль 3. Педагогіка вищої школи.

Тема 1. Методи активізації навчальної діяльності здобувачів вищої освіти.

Тема 2. Інноваційні педагогічні технології у ЗВО.

Тема 3. Педагогічна комунікація як основа освітнього процесу у вищій школі.

Змістовий тематичний модуль 1. Система вищої освіти в Україні. Нормативне забезпечення освітнього процесу у вищій школі.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 1: Предмет та завдання методики викладання фахових дисциплін у вищій школі. Нормативні документи щодо організації освітнього процесу у ЗВО.

Мета самостійна робота: сформувати у здобувачів системне розуміння особливостей викладання фахових дисциплін у вищій школі, структури системи вищої освіти України, ролі Закон України «Про вищу освіту», значення та функцій Національної рамки кваліфікацій України у формуванні професійних компетентностей майбутнього фахівця.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність професійної спрямованості фахових дисциплін;
- принципи компетентнісного підходу;
- структуру системи вищої освіти України;
- рівні НРК та їх характеристику;
- сучасні тенденції розвитку вищої освіти.

Вміти:

- аналізувати освітні програми з позиції НРК;
- визначати професійні компетентності дисципліни;
- обґрунтовувати інтеграцію теорії та практики;
- застосовувати принципи студентоцентрованості.

Зміст самостійної роботи.

1. Проаналізувати поняття «фахова дисципліна» та її професійну спрямованість.
2. Розкрити сутність інтеграції теорії і практики у підготовці магістра.
3. Охарактеризувати компетентнісний підхід у вищій освіті.
4. Визначити роль викладача і здобувача в освітньому процесі.
5. Проаналізувати основні принципи вищої освіти України.

Питання для самоконтролю.

1.Особливості викладання фахових дисциплін.

1. У чому полягає професійна спрямованість фахових дисциплін у підготовці майбутнього магістра фізичної культури і спорту?
2. Наведіть приклади фахових дисциплін ОПП «Адаптивний спорт» та охарактеризуйте їх практичну значущість.

3. Поясніть значення інтеграції теорії та практики у викладанні дисциплін «Сучасні технології адаптивного спорту» або «Біомеханічні технології в адаптивному спорті».
4. Які форми практичної підготовки забезпечують формування професійної готовності здобувачів?
5. У чому сутність компетентнісного підходу у вищій освіті?
6. Охарактеризуйте когнітивний, практичний і соціальний компоненти професійних компетентностей.
7. Чому важливо забезпечувати науковість і актуальність змісту фахових дисциплін?
8. Які сучасні освітні технології доцільно використовувати у підготовці фахівців з адаптивного спорту?
9. У чому полягає принцип студентоцентрованості в освітньому процесі?
10. Які форми контролю знань найбільш ефективні у фаховій підготовці?
11. Розкрийте роль викладача як модератора, наукового керівника й організатора пізнавальної діяльності.
12. У чому проявляється активна роль здобувача вищої освіти в освітньому процесі?
13. Які чинники визначають ефективність викладання фахових дисциплін у ЗВО?
14. Поясніть значення академічної доброчесності у викладанні професійно орієнтованих дисциплін.

Вища освіта в Україні

1. Дайте визначення поняття «вища освіта» відповідно до Закон України «Про вищу освіту».
2. Які основні завдання виконує система вищої освіти України?
3. Назвіть суб'єкти системи вищої освіти.
4. Охарактеризуйте рівні та ступені вищої освіти в Україні.
5. Які принципи функціонування системи вищої освіти визначені законодавством?
6. У чому полягає автономія закладів вищої освіти?
7. Розкрийте сутність принципу «навчання впродовж життя».
8. Які зміни відбулися в українській системі освіти після приєднання до Болонський процес?
9. Що таке ЄКТС і яке його значення для мобільності студентів?
10. Які сучасні тенденції розвитку вищої освіти в Україні є найбільш актуальними?
11. У чому полягає роль НАЗЯВО у забезпеченні якості освіти?

12. Поясніть значення академічної мобільності у підготовці конкурентоспроможного фахівця.

Структура системи вищої освіти України.

1. Які типи закладів вищої освіти функціонують в Україні?
2. Які органи державного управління забезпечують реалізацію освітньої політики?
3. Чим відрізняється бакалаврський і магістерський рівні вищої освіти?
4. Які особливості підготовки доктора філософії (PhD)?
5. У чому полягає значення трициклової системи освіти (бакалавр–магістр–PhD)?
6. Як здійснюється забезпечення якості освітніх програм?
7. Які механізми внутрішнього і зовнішнього оцінювання якості існують у ЗВО?

Національна рамка кваліфікацій України

1. Дайте визначення поняття «Національна рамка кваліфікацій».
2. Яке значення має Національна рамка кваліфікацій України для модернізації освіти?
3. Скільки рівнів містить НРК України?
4. За якими критеріями описуються рівні НРК?
5. Охарактеризуйте компетентності бакалавра відповідно до 6 рівня НРК.
6. Які вимоги висуваються до магістра (7 рівень НРК)?
7. У чому особливість рівня PhD (8 рівень НРК)?
8. Які функції виконує НРК (методологічна, інформаційна, координаційна, інтеграційна)?
9. Як НРК пов'язана з Європейською рамкою кваліфікацій (EQF)?
10. Яке значення має НРК для розроблення стандартів освіти та освітніх програм?
11. Як НРК сприяє узгодженню освіти і ринку праці?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Закон України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text
2. Закон України «Про освіту» № 2145-VIII від 05.09.2017. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text
3. Національна доповідь про стан і перспективи розвитку освіти в Україні: монографія / Нац. акад. пед. наук України ; [редкол.: В. Г. Кремень (голова), В. І. Луговий (заст. голови), О. М. Топузов (заст. голови)] ; за заг.

ред. В. Г. Кременя. Київ : КОНВІ ПРІНТ, 2021. 384 с.

4. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій: постанова КМУ № 1341 від 23.11.2011. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011- п#Text

5. Національна рамка кваліфікацій. Київ : МОН України, 2021. 28 с.

6. Європейські стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості вищої освіти (ESG). – Київ : Британська Рада в Україні, 2015. 32 с.

7. Стандарт вищої освіти зі спеціальності 017 «Фізична культура і спорт» галузь знань 01 «Освіта/Педагогіка» для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

8. Положення про організацію освітнього процесу в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-orhanizatsiiu-osvitnoho-protsesu-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova

9. Положення про освітні програми в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-osvitni-prohramy-ta-navchalni-plany-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova

10. Вітвицька С. С. Педагогіка вищої школи : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2021. 384 с.

11. Лутай В. С. Сучасна парадигма освіти і педагогічна думка : монографія. Київ : Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2020. 278 с.

12. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. / О. В. Малихін [та ін.] ; Міністерство освіти і науки України. Київ : [КНТ], 2021. 260 с.

13. Мірошніченко В. І., Гончаренко О. А., Тушко К. Ю. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Хмельницький : Видавництво НАДПСУ, 2021. 168 с.

14. Мойсеюк Н. Є. Педагогіка : навчальний посібник. Київ : Видавничий дім «Слово», 2021. 528 с.

15. Національний освітній глосарій: вища освіта. 3-тє вид., перероб. і доп. Київ : Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України, 2021. 112 с.

16. Сисоєва С. О., Кристопчук Т. Є. Педагогіка вищої школи : навчальний посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2020. 472 с.

17. Юринець В. Є. Компетентнісний підхід у вищій освіті : методологічні та практичні аспекти : монографія. Львів : Львівський національний університет імені Івана Франка, 2021. 240 с.

18. European Higher Education Area (EHEA). *Bologna Process Implementation Report.* – Brussels : European Commission, 2020. 304 p.

19. UNESCO. *The Futures of Education: Learning to Become Together.* Paris : UNESCO Publishing, 2021. 220 p.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 2: Нормативні документи щодо організації освітнього процесу у ЗВО.

Мета самостійна робота: сформувати у здобувача вищої освіти системне розуміння нормативно-правових та внутрішніх університетських документів, що регламентують організацію освітнього процесу у закладі вищої освіти, а також уміння застосовувати їх положення під час планування, реалізації та оцінювання освітньої діяльності (навчання, практик, атестації, контролю якості).

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- основні групи нормативних документів, які визначають організацію освітнього процесу у ЗВО;
- призначення та структуру ключових документів освітньої програми (ОПП, навчальний план, робоча програма навчальної дисципліни (Силабус) тощо);
- базові поняття: освітній процес, ОПП, програмні результати навчання, компетентності, кредити ЄКТС, індивідуальна освітня траєкторія, академічна доброчесність.

Вміти:

- знаходити, аналізувати та коректно використовувати нормативні документи у навчальній/професійній діяльності;
- встановлювати зв'язок між стандартом вищої освіти, ОПП, навчальним планом, результатами навчання і формами контролю.

Зміст самостійної роботи.

1. Опрацювати зміст і значення таких нормативних документів:

Закон України «Про вищу освіту».

Стандарт вищої освіти зі спеціальності 017 «Фізична культура і спорт» галузь знань 01 «Освіта/Педагогіка» для другого (магістерського) рівня вищої освіти.

Положення про освітні програми в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова.

Питання для самоконтролю.

1. Стандарт вищої освіти (спеціальність 017 «Фізична культура і спорт», другий (магістерський) рівень)

1. Що таке стандарт вищої освіти та яке його призначення?

2. Яким нормативним актом затверджено Стандарт за спеціальністю 017 «Фізична культура і спорт» другого (магістерського) рівня?
3. Які основні вимоги встановлює стандарт вищої освіти?
4. Як Стандарт пов'язаний із Національна рамка кваліфікацій України?
5. У чому полягає сутність освітнього процесу у ЗВО?
6. Які складові освітнього процесу виокремлюються?
7. На яких принципах базується освітній процес?
8. Що визначає зміст освіти?
9. Якими документами регламентується організація освітнього процесу у ЗВО?
10. Як цілі ОПП «Фізкультурно-спортивна реабілітація» узгоджуються зі Стандартом?

2. Освітньо-професійна програма (ОПП)

1. Дайте визначення освітньо-професійної програми.
2. Що таке спеціальність у системі вищої освіти?
3. Які структурні елементи має освітня програма?
4. Що містить профіль освітньої програми?
5. Яке призначення матриці відповідності компетентностей компонентам ОПП?
6. Яка роль структурно-логічної схеми у реалізації програми?
7. Що передбачає форма атестації здобувачів?
8. У чому відмінність освітньо-професійної та освітньо-наукової програм?
9. Які компетентності формуються в межах ОПП «Фізкультурно-спортивна реабілітація»?
10. Як ОПП забезпечує досягнення програмних результатів навчання?

3. Акредитація освітньої програми.

1. Що таке акредитація освітньої програми?
2. Який орган здійснює акредитацію в Україні?
3. Розкрийте повноваження Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти.
4. Які функції виконує НАЗЯВО у сфері забезпечення якості освіти?
5. У чому полягає інституційна акредитація?
6. Які критерії оцінювання якості освітньої програми застосовуються?
7. Яке значення має Європейський реєстр забезпечення якості (EQAR)?
8. Як акредитація впливає на конкурентоспроможність ЗВО?

4. Кваліфікація.

1. Дайте визначення поняття «кваліфікація».
2. Чим відрізняється освітня та професійна кваліфікація?
3. Хто має право присвоювати освітні кваліфікації?
4. У яких формах освіти можуть здобуватися результати навчання?
5. Що таке додаткова кваліфікація?
6. Яке значення додаткової кваліфікації для професійного розвитку?
7. Як кваліфікація співвідноситься з вимогами ринку праці?

5. Навчальний план.

1. Що таке навчальний план?
2. На підставі яких документів формується навчальний план?
3. Які складові містить навчальний план?
4. У чому полягає значення нормативної частини змісту навчання?
5. Яка роль вибіркових дисциплін у формуванні індивідуальної освітньої траєкторії?

6. Кредитно-модульна система та ЄКТС.

1. У чому сутність кредитно-модульної системи?
2. Дайте визначення поняття «кредит ЄКТС».
3. Скільки годин становить один кредит ЄКТС?
4. Що таке модуль дисципліни?
5. Як здійснюється підсумкове оцінювання в модульно-рейтинговій системі?
6. У чому полягає значення ЄКТС для академічної мобільності?
7. Як кредитна система сприяє прозорості освітніх програм?

7. Зміст навчання.

1. Що таке зміст навчання?
2. Яка різниця між нормативною та вибірковою частинами змісту навчання?
3. Які документи визначають зміст навчання в ЗВО?
4. Як забезпечується академічна відповідальність при виборі дисциплін?

8. Освітньо-кваліфікаційна характеристика (ОКХ).

1. Що відображає освітньо-кваліфікаційна характеристика випускника?

2. Які вимоги до компетентностей фахівця визначає ОКХ?
3. Яке значення ОКХ для роботодавців?

9. Індивідуальна освітня траєкторія.

1. Що таке індивідуальна освітня траєкторія?
2. Через які механізми вона реалізується у ЗВО?
3. Яку роль відіграють вибіркові дисципліни у її формуванні?
4. У чому полягає відповідальність здобувача при формуванні власної траєкторії?

10. Нормативно-правове регулювання діяльності НПП.

1. Хто є учасниками освітнього процесу відповідно до Закон України «Про вищу освіту»?
2. Чим відрізняються наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники?
3. Які основні посади науково-педагогічних працівників у ЗВО?
4. Що таке індивідуальний план роботи викладача?
5. Який максимальний обсяг річного робочого часу викладача?
6. Які види діяльності входять до робочого часу викладача?
7. Як формується навчальне навантаження викладача?
8. У чому полягає відповідальність за достовірність індивідуального плану?
9. Як здійснюється рейтингове оцінювання роботи викладача?
10. Які принципи конкурсного відбору НПП?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Закон України «Про вищу освіту» URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text
2. Стандарт вищої освіти зі спеціальності 017 «Фізична культура і спорт» галузь знань 01 «Освіта/Педагогіка» для другого (магістерського) рівня вищої освіти URL : https://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/82458/.
3. Положення про освітні програми в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-osvitni-prohramy-ta-navchalni-plany-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova

Змістовий тематичний модуль 2. Особливості методики викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 1: Методика підготовки та лекцій у ЗВО.

Мета самостійної роботи: сформувати у здобувачів системне уявлення про методику підготовки та проведення лекцій у закладі вищої освіти, розвинути навички планування лекційного заняття, добору змісту, структурування матеріалу, використання сучасних освітніх технологій та методів активізації аудиторії.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність лекції як провідної форми організації освітнього процесу у ЗВО;
- функції та дидактичні цілі лекції;
- структуру лекційного заняття (вступ, основна частина, висновки);
- основні види лекцій (інформаційна, проблемна, лекція-візуалізація, бінарна тощо);
- етапи підготовки лекції (аналітико-змістовий, конструктивно-планувальний, організаційно-технологічний);
- методичні прийоми активізації пізнавальної діяльності здобувачів;
- критерії оцінювання ефективності лекції.

Вміти:

- формулювати мету та завдання лекції відповідно до освітньої програми;
- розробляти план-конспект лекції;
- структурувати навчальний матеріал логічно й послідовно;
- добирати приклади, проблемні запитання та професійні кейси;
- використовувати мультимедійні засоби навчання;
- забезпечувати зворотний зв’язок під час лекції;

Зміст самостійної роботи:

1. Проаналізувати поняття «лекція» як форму організації освітнього процесу.
2. Охарактеризувати функції лекції (інформаційна, мотиваційна, виховна, розвивальна).
3. Розкрити дидактичні цілі лекційного заняття.
4. Визначити особливості різних видів лекцій.

5. Проаналізувати критерії ефективності лекції.

Питання для самоконтролю.

1. Основні форми організації освітнього процесу у вищій школі.

1. Які форми організації освітнього процесу застосовуються у ЗВО?
2. Яке місце навчальних занять у структурі освітнього процесу?
3. У чому полягає значення самостійної роботи здобувачів?
4. Яка роль індивідуальних завдань у формуванні компетентностей?
5. Яке значення має практична підготовка?
6. Які види контрольних заходів використовуються у вищій школі?
7. Як різні форми організації освітнього процесу взаємодіють між собою?

2. Лекція як провідна форма організації освітнього процесу.

1. Дайте визначення лекції як форми навчального заняття.
2. Які функції виконує лекція?
3. Яка мета лекції у ЗВО?
4. Які дидактичні цілі лекції?
5. Які основні етапи підготовки лекції?
6. Яка типова структура лекції?
7. У чому полягає значення індуктивного та дедуктивного методів у лекції?
8. Чому важливо формулювати підсумки наприкінці лекції?

3. Основні види лекцій.

1. У чому особливості інформаційної лекції?
2. Яка педагогічна цінність проблемної лекції?
3. Що таке лекція-візуалізація і які її переваги?
4. У чому специфіка бінарної лекції (лекції-діалогу)?
5. Яке значення має гостьова лекція для професійної підготовки?
6. Яка мета лекції-провокації?
7. У чому полягає особливість лекції-конференції?
8. Чим лекція-консультація відрізняється від традиційної лекції?
9. Який тип лекції є найбільш ефективним для формування професійних компетентностей магістрів?

4. Підготовка викладача до лекції.

1. Які етапи підготовки лекції виокремлюються?

2. Що включає аналітико-змістовий етап?
3. У чому сутність конструктивно-планувального етапу?
4. Які завдання вирішує організаційно-технологічний етап?
5. Чому важливо враховувати склад і рівень підготовки аудиторії?
6. Яку роль відіграє візуальний супровід лекції?

5. Методичні прийоми активізації лекції.

1. Які прийоми сприяють активізації мислення студентів?
2. Як використовувати проблемні запитання під час лекції?
3. У чому значення дискусії в лекційному занятті?
4. Як моделювання професійних ситуацій підвищує ефективність лекції?
5. Яку роль відіграють мультимедійні засоби навчання?

6. Критерії ефективності лекції.

1. Які критерії дозволяють оцінити якість лекції?
2. Чому важлива логічність і структурованість викладу?
3. Як визначити рівень засвоєння матеріалу студентами?
4. Які показники свідчать про мотиваційний ефект лекції?
5. Як забезпечити зворотний зв'язок під час лекції?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Положення про організацію освітнього процесу в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-orhanizatsiiu-osvitnoho-protsesu-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova

2. Бойко А. М. Методика викладання у вищій школі. Київ : Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2020. 256 с.

3. Ковальчук В. М. Сучасна лекція у закладі вищої освіти: методика підготовки та проведення. Львів : Світ, 2021. 212 с.

4. Руденко Л. І. Інноваційні технології навчання у вищій школі. Київ : Академвидав, 2020. 320 с.

5. Сисоєва С. О., Кристопчук Т. Є. Педагогіка вищої школи: навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2021. 512 с.

6. Стинська В. В. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Івано–Франківськ, 2022. - 180 с. URL : http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/bitstream/123456789/3766/1/2022-%d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87%d0%b0%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%b8%d

0%b9%20%d0%bf%d0%be%d1%81%d1%96%d0%b1%d0%bd%d0%b8%d0%ba%20%d0%bd%d0%b0%20%d1%81%d0%b0%d0%b9%d1%82.pdf.

7. Тверезовська Н. Т. Сучасні підходи до організації навчального процесу у ЗВО. Вінниця : ВНТУ, 2020. 184 с.

8. Хуторський А. В. Педагогіка: сучасні методи та технології навчання. Київ : Академія, 2022. 364 с.

9. Шапран Ю. П. Інноваційні підходи до підготовки викладача вищої школи. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2021. 230 с.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 2: Методика проведення семінарських, практичних і лабораторних занять і консультацій у ЗВО.

Мета самостійної роботи: сформувати у здобувачів вищої освіти цілісне уявлення про методичні засади організації та проведення семінарських, практичних і лабораторних занять та консультацій у закладах вищої освіти; розвинути здатність до проєктування структури навчального заняття, добору ефективних методів і засобів навчання, здійснення педагогічної взаємодії та оцінювання результатів освітньої діяльності здобувачів.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність і дидактичні функції семінарських, практичних і лабораторних занять у ЗВО;
- нормативні вимоги до організації освітнього процесу у вищій школі;
- структуру та етапи підготовки і проведення різних видів занять;
- методи активізації пізнавальної діяльності здобувачів;
- особливості організації консультацій (індивідуальних, групових, онлайн);
- критерії оцінювання результатів навчальної діяльності;
- принципи академічної доброчесності в освітньому процесі;
- можливості використання цифрових технологій у проведенні занять.

Вміти:

- аналізувати та порівнювати різні форми навчальних занять у ЗВО;
- розробляти план-конспект семінарського, практичного або лабораторного заняття;
- добирати адекватні методи, прийоми й засоби навчання;
- розробляти завдання для індивідуальної та групової роботи здобувачів;

- здійснювати самоаналіз і рефлексію власної педагогічної діяльності;
- використовувати цифрові освітні платформи для організації консультацій і контролю знань.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати науково-методичні джерела з проблематики організації семінарських, практичних і лабораторних занять у ЗВО.
2. Підготувати порівняльну характеристику:

- семінарського заняття;
- практичного заняття;
- лабораторного заняття;
- консультації.

Питання для самоконтролю.

1. Основні види семінарських занять у ЗВО.

1. У чому полягає сутність семінарського заняття як форми організації освітнього процесу у ЗВО?
2. Яка роль семінарського заняття у формуванні фахових та загальних компетентностей здобувачів?
3. Які основні види семінарських занять ви знаєте (семінар-бесіда, семінар-дискусія, семінар-конференція, проблемний семінар, семінар-презентація тощо)?
4. Чим відрізняється семінар-дискусія від проблемного семінару?
5. Які критерії вибору виду семінарського заняття залежно від теми навчальної дисципліни?
6. Які методи активізації пізнавальної діяльності здобувачів доцільно застосовувати на різних видах семінару?
7. Як семінарські заняття сприяють розвитку критичного мислення?
8. Які типові помилки допускаються під час організації семінарів у ЗВО?
9. Яким чином здійснюється оцінювання діяльності здобувачів на семінарському занятті?
10. Як інтегрувати цифрові інструменти (Moodle, Google Meet, інтерактивні платформи) у проведення семінару?

2. *Практичне заняття у ЗВО.*

1. У чому полягає відмінність практичного заняття від семінарського?
2. Яка основна дидактична мета практичного заняття?

3. Які етапи підготовки викладача до проведення практичного заняття?
4. Які вимоги висуваються до формулювання практичних завдань?
5. Які види індивідуальних і групових завдань доцільно застосовувати?
6. Які методи контролю й оцінювання результатів виконання практичних завдань?
7. Як забезпечити диференціацію завдань відповідно до рівня підготовки здобувачів?
8. Яким чином практичні заняття сприяють формуванню професійних умінь майбутніх фахівців фізичної культури і спорту?
9. Які принципи академічної доброчесності мають бути дотримані під час виконання практичних робіт?
10. Як здійснюється рефлексія результатів практичного заняття?

3. *Лабораторне заняття у ЗВО*.

1. У чому полягає специфіка лабораторного заняття у порівнянні з іншими формами навчання?
2. Яка структура лабораторного заняття?
3. Які вимоги до техніки безпеки під час проведення лабораторних робіт?
4. Які етапи організації експериментального дослідження?
5. Яким чином здійснюється перевірка та підтвердження теоретичних положень у процесі лабораторної роботи?
6. Які навички формуються у здобувачів під час виконання лабораторних робіт?
7. Як організувати самостійну дослідницьку діяльність здобувачів?
8. Які сучасні цифрові та вимірювальні технології можуть використовуватись у лабораторних заняттях (біомеханічний аналіз, фітнес-трекери, програмне забезпечення для обробки даних)?
9. Які форми звітності передбачає лабораторне заняття?
10. Як оцінити якість виконання лабораторної роботи?

4. Консультація у ЗВО.

1. У чому полягає сутність консультації як форми навчального заняття?
2. Які види консультацій існують (індивідуальні, групові, передекзаменаційні, тематичні)?
3. Яка роль консультації у підготовці до семінарів, практичних занять і підсумкової атестації?

4. Які принципи ефективної педагогічної комунікації під час консультації?
5. Які типові запити здобувачів виникають під час консультацій?
6. Як поєднати консультацію з елементами менторингу та коучингу?
7. Які цифрові формати консультацій є найбільш ефективними (онлайн-консультації, форуми, електронна пошта)?
8. Як забезпечити індивідуалізацію допомоги здобувачам?
9. Які критерії результативності консультації?
10. Яким чином консультація сприяє підвищенню якості освітнього процесу у ЗВО?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Положення про організацію освітнього процесу в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-orhanizatsiiu-osvitnoho-protsesu-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova.
2. Кулішов В.С. Дидактика вищої школи: навч.-метод. посіб. Біла Церква: БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. 142 с.
3. Кайдалова Л. Г., Науменко Н. В. Методика викладання у вищій школі : метод. рекомендації до практичних занять для здобувачів вищої освіти. Харків : НФаУ, 2021. 46 с.
4. Стинська В. В. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Івано–Франківськ, 2022. - 180 с. URL : http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/bitstream/123456789/3766/1/2022-%d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87%d0%b0%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%b8%d0%b9%20%d0%bf%d0%be%d1%81%d1%96%d0%b1%d0%bd%d0%b8%d0%ba%20%d0%bd%d0%b0%20%d1%81%d0%b0%d0%b9%d1%82.pdf

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 3: Організація і проведення контролю та оцінювання знань здобувачів вищої освіти у ЗВО.

Мета самостійної роботи: сформувати у здобувачів цілісне розуміння теоретико-методичних і нормативних засад організації контролю та оцінювання навчальних досягнень у закладі вищої освіти; розвинути здатність проєктувати систему контролю відповідно до програмних результатів навчання, принципів академічної доброчесності та вимог внутрішньої системи забезпечення якості освіти.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність, функції та принципи контролю й оцінювання у вищій школі;
- нормативно-правове забезпечення організації контролю у ЗВО;
- види контролю навчальних досягнень (вхідний, поточний, модульний, рубіжний, підсумковий, контроль залишкових знань);
- вимоги до формування критеріїв і шкал оцінювання;
- особливості організації заліків, екзаменів та підсумкової атестації;
- механізми забезпечення академічної доброчесності під час контролю;
- роль контролю у внутрішній системі забезпечення якості освіти.

Вміти:

- аналізувати систему контролю навчальної дисципліни;
- формулювати критерії та показники оцінювання відповідно до програмних результатів навчання;
- розробляти завдання для поточного, модульного та підсумкового контролю;
- складати тестові завдання різних рівнів складності;
- проєктувати екзаменаційні білети;
- використовувати цифрові платформи для організації контролю;
- здійснювати самоаналіз результатів оцінювання;
- забезпечувати прозорість і об'єктивність контролю.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати Положення про організацію освітнього процесу в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова.
2. Розглянути Положення про екзаменаційну комісію Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.

Питання для самоконтролю.

1. Оцінювання навчальних досягнень здобувачів як важливий засіб координації та вдосконалення процесу підготовки у ЗВО.

1. У чому полягає сутність оцінювання навчальних досягнень у системі вищої освіти?
2. Які функції виконує контроль та оцінювання у ЗВО (діагностична, навчальна, стимулююча, коригувальна, виховна)?
3. Яким чином оцінювання впливає на якість підготовки майбутніх фахівців?
4. Які принципи об'єктивного та справедливого оцінювання повинні бути дотримані?

5. Як забезпечується прозорість і відкритість системи оцінювання у ЗВО?

6. Яким чином оцінювання сприяє формуванню академічної доброчесності?

7. У чому полягає взаємозв'язок між результатами навчання та критеріями оцінювання?

8. Як компетентнісний підхід впливає на систему оцінювання?

9. Яку роль відіграє самооцінювання та взаємооцінювання у сучасному освітньому процесі?

10. Як результати оцінювання використовуються для вдосконалення освітньої програми?

2. Основні види контролю навчальних досягнень здобувачів вищої освіти.

2.1. Вхідний контроль.

1. Яка мета проведення вхідного контролю?

2. Які методи доцільно застосовувати під час вхідного тестування?

3. Як результати вхідного контролю впливають на організацію навчального процесу?

2.2. Поточний контроль

4. У чому полягає сутність контролю поточної роботи здобувачів?

5. Які форми поточного контролю є найбільш ефективними?

6. Як поточний контроль сприяє формуванню систематичності навчання?

2.3. Модульний контроль.

7. Яка роль модульного контролю у структурі навчальної дисципліни?

8. Які види завдань доцільно включати до модульного контролю?

9. Як визначається питома вага модульного контролю в загальній оцінці?

2.4. Рубіжний контроль (міжсесійна атестація).

10. У чому особливість рубіжного контролю?

11. Які управлінські рішення можуть прийматися за результатами міжсесійної атестації?

2.5. Підсумкова семестрова атестація (залік, екзамен).

12. У чому відмінність між заліком і екзаменом?

13. Які форми проведення семестрового контролю є найбільш об'єктивними?

14. Які вимоги висуваються до екзаменаційних білетів або тестових завдань?

2.6. Контроль залишкових знань (ректорський контроль).

15. Яка мета контролю залишкових знань?

16. Як результати ректорського контролю впливають на систему внутрішнього забезпечення якості освіти?

2.7. Підсумкова атестація випускників.

17. Які форми підсумкової атестації передбачені у ЗВО?

18. Яка роль екзаменаційної комісії у забезпеченні об'єктивності атестації?

19. Яким чином перевіряється сформованість фахових компетентностей випускників?

3. Порядок організації поточного контролю знань здобувачів вищої освіти.

1. *Як*і нормативні документи регламентують порядок проведення поточного контролю?
2. Як планується система поточного контролю у робочій програмі навчальної дисципліни?
3. Які критерії оцінювання повинні бути доведені до відома здобувачів?
4. Як забезпечити систематичність та регулярність контролю?
5. Які цифрові інструменти можуть бути використані для поточного контролю (LMS, тестові платформи)?
6. Як забезпечується об'єктивність і прозорість виставлення балів?
7. Яким чином здійснюється апеляція результатів поточного контролю?
8. Як поєднати поточний контроль із формувальним оцінюванням?

4. *Порядок організації підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти.*

1. Які етапи підготовки до проведення підсумкового контролю?
2. Які вимоги до розроблення екзаменаційних матеріалів?
3. Як формується екзаменаційна комісія?
4. Які правила проведення заліку або екзамену?
5. Як здійснюється фіксація та документування результатів підсумкового контролю?
6. Які підстави для повторного складання екзамену?
7. Як організовується процедура апеляції?
8. Які заходи забезпечують дотримання принципів академічної доброчесності під час екзамену?
9. Яким чином результати підсумкового контролю використовуються для внутрішнього моніторингу якості освіти?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Положення про організацію освітнього процесу в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-orhanizatsiiu-osvitnoho-protsesu-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova.

2. Положення про екзаменаційну комісію Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. URL : https://udu.edu.ua/resursy/normatyvni-dokumenty/nakaz/polozhennia-pro-ekzamenatsiinu-komisii-v-udu-imeni-mykhaila-drahomanova

3. Кулішов В. С. Дидактика вищої школи: навч.-метод. посіб. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. 142 с.

4. Стинська В. В. Методика викладання у вищій школі : навч. посіб. Івано-Франківськ, 2022. - 180 с. URL : http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/bitstream/123456789/3766/1/2022-%d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87%d0%b0%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%b8%d0%b9%20%d0%bf%d0%be%d1%81%d1%96%d0%b1%d0%bd%d0%b8%d0%ba%20%d0%bd%d0%b0%20%d1%81%d0%b0%d0%b9%d1%82.pdf.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 4: Коучинг у вищій освіті як партнерська взаємодія між викладачем і здобувачем, спрямована на розвиток його самостійності і здатності до прийняття рішень.

Мета самостійної роботи: сформувати у здобувачів системне розуміння теоретико-методологічних засад коучингу у вищій освіті; розвинути здатність застосовувати коучингові технології у професійній діяльності, забезпечуючи партнерську взаємодію, розвиток автономності, відповідальності та професійного самовизначення здобувачів.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність і концептуальні засади коучингу у вищій освіті;
- відмінності між коучингом, менторингом і традиційним наставництвом;
- принципи педагогічного коучингу;
- моделі коучингової взаємодії (зокрема GROW);
- інструменти та техніки коучингу (відкриті запитання, активне слухання, SMART-цілі, рефлексія);
- роль коучингу в реалізації студентоцентрованого підходу;

- значення коучингу для розвитку soft skills та професійної компетентності.

Вміти:

- аналізувати педагогічні ситуації з позицій коучингового підходу;
- формулювати відкриті запитання, спрямовані на розвиток критичного мислення;
- застосовувати модель GROW у роботі зі здобувачами;
- розробляти коучингові сценарії для семінарських і практичних занять;
- здійснювати рефлексивний аналіз освітньої взаємодії;
- інтегрувати коучингові методи в освітній процес;
- створювати атмосферу довіри та партнерства.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати науково-методичні джерела з проблематики коучингу у вищій освіті.
2. Розкрити: теоретико-методологічні засади коучингу; принципи педагогічного коучингу; роль коучингу у студентоцентрованому навчанні.

Питання для самоконтролю.

1. Теоретико-методологічні засади коучингу у вищій освіті.

1. У чому полягає сутність поняття «коучинг» у педагогічному контексті?
2. Які наукові підходи (гуманістичний, компетентнісний, особистісно-орієнтований, андрагогічний) лежать в основі освітнього коучингу?
3. Які відмінності між коучингом, менторингом та традиційним наставництвом?
4. Які філософські та психологічні засади покладені в основу коучингової моделі взаємодії?
5. Яким чином коучинг відповідає концепції студентоцентрованого навчання?
6. Яку роль відіграє рефлексія у коучинговому процесі?
7. Як коучинг пов’язаний із формуванням soft skills у здобувачів?
8. Які міжнародні тенденції впровадження коучингу у вищій освіті?
9. У чому полягає методологічна цінність коучингового підходу для сучасного ЗВО?
10. Які умови ефективного впровадження коучингу в освітній процес?

2. Сутність коучингової взаємодії між викладачем і здобувачем.

1. У чому полягає партнерський характер коучингової взаємодії?
2. Які ролі виконує викладач-коуч у процесі навчання?

3. Чим відрізняється коучингова взаємодія від традиційної авторитарної моделі викладання?
4. Які етапи коучингової взаємодії можна виокремити?
5. Які комунікативні навички є необхідними для ефективного коучингу?
6. Яким чином коучинг сприяє розвитку самостійності здобувача?
7. Як коучинг впливає на формування відповідальності за власне навчання?
8. Які бар'єри можуть виникати у коучинговій взаємодії?
9. Як забезпечити довіру та психологічну безпеку у взаємодії викладача і здобувача?
10. Яким чином коучинг сприяє професійному самовизначенню здобувача?

3. Принципи педагогічного коучингу.

1. Які базові принципи лежать в основі педагогічного коучингу?
2. У чому полягає принцип партнерства та рівноправності?
3. Як реалізується принцип усвідомленості та відповідальності?
4. Яке значення має принцип довіри та конфіденційності?
5. Як реалізується принцип індивідуалізації в коучинговому підході?
6. У чому полягає принцип розвитку потенціалу здобувача?
7. Як забезпечується принцип рефлексивності?
8. Яким чином принцип безоціночності впливає на ефективність взаємодії?
9. Як коучингові принципи співвідносяться з академічною доброчесністю?
10. Які наслідки недотримання принципів коучингу у педагогічній діяльності?

4. Інструментарій коучингу в освітньому процесі.

1. Які основні коучингові техніки використовуються у вищій освіті?
2. У чому полягає сутність моделі GROW?
3. Як застосовуються відкриті запитання у коучинговій взаємодії?
4. Яку роль відіграє активне слухання у процесі коучингу?
5. Як використовується техніка SMART-цілей у навчанні?
6. Які інструменти рефлексії доцільно застосовувати у роботі зі здобувачами?
7. Як коучинг інтегрується в проведення семінарських та практичних занять?
8. Які цифрові інструменти можуть підтримувати коучингову взаємодію?

9. Як оцінити ефективність використання коучингових інструментів?
10. Які методичні труднощі можуть виникати під час застосування коучингових технологій?

5. Значення коучингу в контексті сучасної вищої освіти.

1. Яку роль відіграє коучинг у реалізації студентоцентрованого підходу?
2. Як коучинг сприяє формуванню професійної компетентності майбутнього фахівця?
3. У чому полягає значення коучингу для розвитку лідерських якостей здобувачів?
4. Як коучинг впливає на мотивацію до навчання?
5. Яке місце коучинг займає у системі внутрішнього забезпечення якості освіти?
6. Як коучинговий підхід відповідає викликам цифрової трансформації освіти?
7. Які переваги коучингу для професійного розвитку викладача?
8. Яким чином коучинг сприяє підвищенню конкурентоспроможності випускників?
9. Які перспективи розвитку коучингу у вищій освіті України?
10. У чому полягає стратегічне значення коучингу для модернізації освітнього процесу?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Міністерство освіти і науки України. Методичні рекомендації щодо впровадження студентоцентрованого навчання у закладах вищої освіти**.** Київ : МОН України, 2020. 24 с.
2. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості вищої освіти (ESG)**.** Київ : НАЗЯВО, 2019. 32 с.
3. Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти. Порадник для гарантів освітніх програм щодо реалізації студентоцентрованого підходу. Київ : НАЗЯВО, 2021. 36 с.
4. Березка С. В. Педагогічна фасилітація у зво: теоретичні аспекти підготовки особистості викладача. *Теорія і практика сучасної психології.* 2019. Т. 2. Вип. 4. С. 5–9.
5. Зонов Б. Сутність основних понять коучингу у вищій освіті України. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Педагогіка і психологія* : збірник

наукових праць / Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського; ред. кол.: А. М. Коломієць, В. І. Шахов, О. В. Акімова, В. М. Галузяк, Н. І. Лазаренко [та ін.]. Випуск 67. Вінниця : ВДПУ, 2021. С. 78-84.

6. Сисоєва С. О. Педагогічні технології у професійній освіті. Київ : Видавничий дім «Слово», 2019. 276 с.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 5:

Тема 5. Менторинг як взаємодія викладача (ментора) зі здобувачем для передачі досвіду, підтримки у професійному зростанні та адаптації до майбутньої професійної діяльності.

Мета самостійної роботи: сформувати системне розуміння теоретико-педагогічних засад менторингу у вищій освіті; розвинути здатність застосовувати менторський підхід у професійній діяльності з метою підтримки індивідуальної освітньої траєкторії, професійного становлення та адаптації здобувачів до майбутньої діяльності.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність, мету та завдання менторингу у вищій освіті;
- теоретико-педагогічні засади менторської взаємодії;
- функції та професійні ролі викладача-ментора;
- відмінності менторингу від коучингу та тьюторства;
- етичні принципи менторської діяльності;
- значення менторингу для формування професійної компетентності та професійної ідентичності;
- механізми впровадження менторингу у систему внутрішнього забезпечення якості освіти.

Вміти:

- аналізувати педагогічні ситуації з позицій менторського підходу;
- застосовувати інструменти професійного супроводу та підтримки;
- поєднувати менторську діяльність із вимогами академічної доброчесності та професійної етики.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати науково-методичні джерела з проблематики менторингу у вищій освіті.
2. Розкрити: теоретико-педагогічні засади менторингу; мету та завдання менторської взаємодії; функції викладача-ментора.

Питання для самоконтролю.

1.Теоретико-педагогічні засади менторингу.

1. У чому полягає сутність поняття «менторинг» у педагогічному контексті?
2. Які історичні та філософські передумови становлення менторингу?
3. Які наукові підходи (гуманістичний, компетентнісний, андрагогічний, особистісно-орієнтований) лежать в основі менторської взаємодії?
4. Які психолого-педагогічні механізми забезпечують ефективність менторингу?
5. Яким чином менторинг реалізує принцип студентоцентрованості у ЗВО?
6. Які моделі менторингу використовуються у вищій освіті?
7. Яка роль рефлексії у менторській взаємодії?
8. Які умови забезпечують ефективне впровадження менторингу в освітній процес?
9. Яким чином менторинг інтегрується у систему внутрішнього забезпечення якості освіти?
10. Які етичні засади менторської діяльності?

2. Мета і завдання менторської взаємодії.

1. У чому полягає основна мета менторингу у вищій освіті?
2. Які завдання вирішуються у процесі менторської підтримки здобувача?
3. Як менторинг сприяє професійному самовизначенню здобувача?
4. Яким чином менторинг допомагає адаптації до навчання у ЗВО?
5. Як менторська взаємодія впливає на формування професійних компетентностей?
6. Яку роль відіграє менторинг у розвитку soft skills?
7. Як визначаються індивідуальні освітні та професійні цілі здобувача?
8. Яким чином менторинг сприяє формуванню академічної доброчесності?
9. Які критерії ефективності менторської взаємодії?
10. Як узгоджується мета менторингу з програмними результатами навчання?

3. Функції викладача-ментора.

1. Які основні функції виконує викладач-ментор у ЗВО?
2. У чому полягає консультативна функція ментора?
3. Як реалізується функція професійного супроводу?
4. Яке значення має мотиваційна функція у діяльності ментора?
5. Як ментор забезпечує індивідуалізацію освітньої траєкторії здобувача?
6. Яким чином ментор здійснює підтримку під час проходження практики або підготовки кваліфікаційної роботи?
7. Які комунікативні якості необхідні викладачу-ментору?
8. Які етичні вимоги висуваються до ментора?
9. Як поєднати менторську та оцінювальну функції викладача?
10. Які ризики та труднощі можуть виникати у діяльності викладача-ментора?

4. Відмінність менторингу від коучингу та тьюторства.

1. У чому полягає сутність коучингу, менторингу та тьюторства?
2. Які ключові відмінності між менторингом і коучингом?
3. Чим менторинг відрізняється від тьюторського супроводу?
4. Яка роль досвіду ментора у процесі взаємодії?
5. У яких ситуаціях доцільно застосовувати менторинг, а в яких – коучинг?
6. Які спільні риси притаманні цим формам педагогічної підтримки?
7. Як змінюється роль викладача у кожній із моделей взаємодії?
8. Яким чином ці підходи можуть інтегруватися в освітньому процесі?
9. Які компетентності формуються у здобувачів у межах кожного підходу?
10. Яка модель є найбільш ефективною для професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту?

5. Значення менторингу для професійної підготовки.

1. Яке місце менторингу у структурі професійної підготовки здобувачів?
2. Як менторинг сприяє формуванню професійної ідентичності?
3. Яким чином менторська підтримка впливає на якість проходження практики?
4. Як менторинг сприяє розвитку лідерських і комунікативних якостей?

5. У чому полягає значення менторингу для адаптації до професійної діяльності?
6. Як менторинг підвищує конкурентоспроможність випускників?
7. Яку роль відіграє менторинг у формуванні культури професійної відповідальності?
8. Які перспективи розвитку менторингу у системі вищої освіти України?
9. Яким чином менторинг впливає на формування академічної та професійної культури?
10. У чому полягає стратегічне значення менторингу для модернізації вищої освіти?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Іваницька О. Академічне менторство у закладах вищої освіти України. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*, 2025. №1(54). С. 63–66. https://doi.org/10.24144/2524-0609.2024.54.63-66 URL : http://visnyk-ped.uzhnu.edu.ua/article/view/303809
2. Щука Г.П., Безрученков Ю.В., Пацюк В.С. Менторство в системі вищої освіти України. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. 2024. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи, Вип. 98. С. 128–132. Doi: http s://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2024.98.26

Змістовий тематичний модуль 3. Педагогіка вищої школи.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 1: Методи активізації навчальної діяльності здобувачів вищої освіти.

***Мета самостійної роботи*:** поглиблення теоретичних знань та формування практичних умінь щодо застосування сучасних методів активізації навчальної діяльності здобувачів вищої освіти; розвиток здатності до самостійного аналізу, добору та впровадження інтерактивних, проблемно-пошукових і мотиваційних методів у професійній підготовці майбутніх фахівців.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність понять «метод навчання», «активізація навчальної діяльності», «пізнавальна активність», «інтерактивні технології навчання»;

- класифікації методів навчання у вищій школі (за джерелами знань, за рівнем самостійності мислення, за логікою пізнання, за ступенем управління діяльністю тощо);
- особливості застосування методів проблемного, дослідницького, проєктного, кейс-методу, методу дискусії, мозкового штурму, ділових ігор;
- методи стимулювання і мотивації навчальної діяльності здобувачів;
- методи контролю та самоконтролю результатів навчання;
- психолого-педагогічні умови ефективної активізації навчальної діяльності у закладі вищої освіти.

Вміти:

- аналізувати педагогічні ситуації з позиції доцільності використання певних методів активізації навчання;
- розробляти завдання проблемного та дослідницького характеру;
- застосовувати методи мотивації та стимулювання пізнавальної активності;
- здійснювати самооцінювання ефективності використаних методів навчання.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати науково-педагогічні джерела з теми.
2. Розкрити такі питання: сутність активізації навчальної діяльності; класифікація методів навчання у вищій школі; методи мотивації та стимулювання навчальної діяльності.

Питання для самоконтролю.

1. Методи навчання у вищій школі. Загальні і спеціальні методи навчання у вищій школі.

1. У чому полягає сутність поняття «метод навчання» у вищій школі?
2. Які чинники впливають на вибір методів навчання у ЗВО?
3. У чому полягає відмінність між загальними та спеціальними методами навчання?
4. Які методи належать до загальнодидактичних?
5. Які спеціальні методи характерні для професійної підготовки фахівців фізичної культури і спорту?
6. Як методи навчання співвідносяться з принципами студентоцентрованого підходу?
7. Яким чином методи навчання впливають на формування компетентностей?
8. Які критерії ефективності методів навчання у вищій школі?
9. Як забезпечити поєднання традиційних та інноваційних методів?
10. Які типові помилки допускаються при виборі методів навчання?

2. Розподіл методів навчання за різними класифікаційними ознаками.

1. Як класифікуються методи навчання за джерелами передачі та одержання знань?
2. Які методи належать до словесних, наочних та практичних?
3. Як поділяються методи за рівнем самостійності мислення здобувачів?
4. У чому полягає сутність репродуктивних і проблемно-пошукових методів?
5. Як класифікуються методи за логікою передачі і сприйняття інформації?
6. Які методи виділяють за ступенем управління навчальною діяльністю здобувачів?
7. Як поділяються методи за функціональною спрямованістю (навчальні, розвивальні, виховні)?
8. Які переваги і недоліки різних класифікацій методів?
9. Як правильно комбінувати методи різних груп у межах одного заняття?
10. Які методи найбільш доцільні для активізації пізнавальної діяльності?

3. Методи стимулювання і мотивації навчальної діяльності здобувачів.

1. У чому полягає значення мотивації в освітньому процесі ЗВО?
2. Які методи стимулювання пізнавального інтересу є найбільш ефективними?
3. Як проблемне навчання впливає на мотивацію здобувачів?
4. Яку роль відіграє створення ситуації успіху?
5. Як використовуються методи заохочення та педагогічної підтримки?
6. Яким чином цифрові технології можуть підвищити мотивацію до навчання?
7. Як формувати внутрішню мотивацію здобувачів?
8. Які методи сприяють розвитку професійної мотивації майбутніх фахівців?
9. Як оцінювання впливає на мотивацію навчальної діяльності?
10. Які чинники знижують навчальну мотивацію і як їх подолати?

4. Методи контролю та самоконтролю за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності здобувачів.

1. Які основні методи контролю знань використовуються у ЗВО?

2. У чому полягає значення самоконтролю в навчальній діяльності?
3. Які інструменти формувального оцінювання можна застосовувати?
4. Як поєднати контроль і стимулювання навчальної активності?
5. Які переваги тестового контролю?
6. Як забезпечити об'єктивність оцінювання?
7. Які методи сприяють розвитку рефлексивних умінь здобувачів?
8. Як цифрові платформи можуть підтримувати контроль і самоконтроль?
9. Які критерії оцінювання активної участі здобувачів?
10. Як контроль впливає на якість освітнього процесу?

5. Інтерактивні методи навчання здобувачів у ЗВО.

1. У чому полягає сутність інтерактивного навчання?
2. Які види інтерактивних методів застосовуються у вищій школі?
3. Як організувати дискусію як інтерактивний метод?
4. Які особливості застосування кейс-методу у ЗВО?
5. У чому переваги та ризики використання ділових ігор?
6. Як інтерактивні методи сприяють формуванню soft skills?
7. Яким чином інтерактивні методи підвищують рівень самостійності здобувачів?
8. Як інтегрувати інтерактивні методи у лекційне заняття?
9. Які труднощі можуть виникати під час використання інтерактивних методів?
10. Які критерії оцінювання результативності інтерактивного навчання?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Кайдалова Л. Г., Науменко Н. В. Методика викладання у вищій школі : метод. рекомендації до практичних занять для здобувачів вищої освіти. Харків : НФаУ, 2021. 46 с.
2. Кулішов В. С. Дидактика вищої школи : навч.-метод. посіб. Біла Церква: БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН України, 2022. 142 с.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 2: Інноваційні педагогічні технології у ЗВО.

***Мета самостійної роботи*:** сформувати у здобувачів вищої освіти цілісне уявлення про сутність, види та особливості застосування інноваційних педагогічних технологій у закладах вищої освіти; розвинути здатність аналізувати сучасні освітні технології, ефективно застосовувати їх у

професійній діяльності викладача та використовувати для підвищення якості освітнього процесу.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність понять «інновація», «інноваційна педагогічна технологія», «освітня технологія»;
- основні види інноваційних педагогічних технологій у закладах вищої освіти;
- особливості використання інтерактивних, інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій навчання;
- принципи застосування проєктного, проблемного, кейс-методу, змішаного та дистанційного навчання.

Вміти:

- аналізувати ефективність використання інноваційних педагогічних технологій у вищій освіті;
- застосовувати інтерактивні методи навчання у професійній діяльності;
- використовувати цифрові платформи, онлайн-сервіси та мультимедійні засоби для організації освітнього процесу.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати наукову та навчально-методичну літературу з проблеми інноваційних педагогічних технологій у вищій освіті.
2. Проаналізувати основні інноваційні педагогічні технології, що застосовуються у ЗВО: інтерактивні технології навчання; технологія проблемного навчання.

Питання для самоконтролю.

1.Поняття «педагогічна технологія».

1. Як трактується поняття «педагогічна технологія» у сучасній педагогічній науці?
2. У чому полягає відмінність між поняттями «метод навчання» та «педагогічна технологія»?
3. Які структурні компоненти включає педагогічна технологія?
4. Які ознаки технологічності освітнього процесу у ЗВО?
5. Які критерії ефективності педагогічної технології?
6. Які види педагогічних технологій використовуються у вищій школі?
7. Яким чином педагогічні технології сприяють формуванню професійних компетентностей майбутніх фахівців?

2. Технології проблемного навчання.

1. У чому полягає сутність проблемного навчання?
2. Що таке проблемна ситуація та які умови її створення у ЗВО?
3. Які етапи реалізації проблемного навчання?
4. Які методи використовуються в технології проблемного навчання?
5. Яка роль викладача у проблемному навчанні?
6. Які переваги та можливі труднощі впровадження проблемного навчання?
7. Як проблемне навчання впливає на розвиток критичного мислення здобувачів?

3. Ігрові технології. Цілі та функції ігрових технологій.

1. Що розуміють під ігровими педагогічними технологіями у ЗВО?
2. Які основні цілі використання ігрових технологій у вищій освіті?
3. Які функції виконують ігрові технології (мотиваційна, розвивальна, комунікативна тощо)?
4. У чому полягають дидактичні можливості ігрових технологій?
5. Які вимоги до організації ігрової діяльності здобувачів?
6. Які критерії ефективності ігрових технологій у професійній підготовці?
7. Як ігрові технології сприяють формуванню soft skills?

4. Дидактичні ігри («Конкурс КВК», «Брейн-ринг», «Що? Де? Коли?», «Досягни вершини» та ін.).

1. Які особливості організації дидактичних ігор у ЗВО?
2. У чому специфіка проведення гри типу «Конкурс КВК» у навчальному процесі?
3. Які освітні завдання реалізуються під час проведення «Брейн-рингу»?
4. Які педагогічні можливості має гра «Що? Де? Коли?»?
5. Як організувати гру «Досягни вершини» для формування професійних компетентностей?
6. Які етапи підготовки та проведення дидактичної гри?
7. Як оцінювати результати участі здобувачів у дидактичних іграх?

5. Складання тематичних кросвордів.

1. Яка дидактична цінність тематичних кросвордів у ЗВО?
2. Які вимоги до складання навчального кросворду?
3. Які етапи розробки тематичного кросворду?

4. Які компетентності формуються під час створення кросвордів здобувачами?
5. Які цифрові інструменти можна використовувати для створення кросвордів?
6. Як інтегрувати кросворди в систему поточного або підсумкового контролю?
7. Які переваги та обмеження цього виду навчальної діяльності?

6. Інформаційні технології навчання.

1. Що таке інформаційні технології навчання?
2. Які основні види інформаційних технологій застосовуються у ЗВО?
3. Які переваги використання мультимедійних засобів у навчальному процесі?
4. Які цифрові платформи та сервіси доцільно використовувати у професійній підготовці?
5. Яким чином ІТ-технології сприяють індивідуалізації навчання?
6. Які ризики та виклики цифровізації освітнього процесу?
7. Як інформаційні технології впливають на формування цифрової компетентності здобувачів?

7. Технології дистанційного навчання.

1. У чому полягає сутність дистанційного навчання?
2. Які основні принципи організації дистанційного освітнього процесу у ЗВО?
3. Які форми взаємодії викладача та здобувачів у дистанційному форматі?
4. Які платформи використовуються для дистанційного навчання?
5. Які переваги та недоліки дистанційного навчання?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Кайдалова Л. Г., Науменко Н. В. Методика викладання у вищій школі : метод. рекомендації до практичних занять для здобувачів вищої освіти. Харків : НФаУ, 2021. 46 с.
2. Стинська В.В. Методика викладання у вищій школі: навчальний посібник. Івано-Франківськ, 2022. 180 с. URL: https://kpibs.cnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/126/2023/02/%d0%9d%d0%b0%d0%b2%d1%87%d0%b0%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%b8%d0%b9-%d0%bf%d0%be%d1%81%d1%96%d0%b1%d0%bd%d0%b8%d0%ba-%d0%bd%d0%b0-%d1%81%d0%b0%d0%b9%d1%82.pdf

Самостійна робота здобувача вищої освіти з теми 3: Педагогічна комунікація як основа освітнього процесу у вищій школі.

***Мета самостійної роботи**:* Сформувати у здобувачів вищої освіти розуміння сутності педагогічної комунікації як важливого складника освітнього процесу у закладах вищої освіти, розвинути комунікативні компетентності майбутніх фахівців, здатність ефективно взаємодіяти зі здобувачами освіти, колегами та іншими учасниками освітнього процесу.

Очікувані результати навчання виконання самостійної роботи (після виконання самостійної роботи здобувач повинен)

Знати:

- сутність і зміст понять «педагогічна комунікація», «педагогічне спілкування», «комунікативна культура викладача»;
- функції та основні складові педагогічної комунікації у вищій школі;
- особливості взаємодії викладача і здобувачів вищої освіти в освітньому процесі;
- основні стилі педагогічного спілкування**;**
- принципи ефективної педагогічної взаємодії у закладах вищої освіти;
- роль педагогічної комунікації у формуванні сприятливого освітнього середовища та розвитку особистості здобувача вищої освіти.

Вміти:

- здійснювати ефективну педагогічну комунікацію у процесі навчальної діяльності;
- використовувати вербальні та невербальні засоби педагогічного спілкування;
- налагоджувати конструктивну взаємодію зі здобувачами освіти;
- запобігати та конструктивно вирішувати комунікативні конфлікти в освітньому середовищі.

Зміст самостійної роботи:

1. Опрацювати наукову та навчально-методичну літературу з проблеми педагогічної комунікації у вищій школі.
2. Проаналізувати основні аспекти педагогічної комунікації, зокрема:сутність і структура педагогічного спілкування; функції педагогічної комунікації; стилі педагогічного спілкування викладача; роль комунікативної культури викладача у формуванні ефективної взаємодії зі здобувачами освіти.

Питання для самоконтролю.

Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу»

1. *Педагогічна комунікація.*

1. Як визначається поняття «педагогічна комунікація» у сучасній педагогічній науці?
2. Які функції виконує педагогічна комунікація в освітньому процесі ЗВО?
3. Які структурні компоненти педагогічної комунікації?
4. У чому полягає специфіка педагогічної комунікації у вищій школі?
5. Які бар'єри можуть виникати у педагогічній комунікації?
6. Як педагогічна комунікація впливає на формування професійних компетентностей здобувачів?
7. Які умови забезпечують ефективність педагогічної комунікації?

2. Педагогічна позиція викладача.

1. Що таке педагогічна позиція викладача?
2. Які типи педагогічних позицій існують у сучасній педагогіці?
3. Як педагогічна позиція впливає на стиль взаємодії зі здобувачами?
4. У чому полягає різниця між авторитарною, демократичною та ліберальною позиціями?
5. Які риси притаманні професійно зрілій педагогічній позиції?
6. Як педагогічна позиція пов'язана з академічною культурою та доброчесністю?
7. Які фактори впливають на формування педагогічної позиції викладача?

3. Педагогічне спілкування як форма педагогічної комунікації.

1. У чому полягає сутність педагогічного спілкування?
2. Які етапи педагогічного спілкування?
3. Які стилі педагогічного спілкування виділяють у науковій літературі?
4. Які засоби вербальної та невербальної комунікації використовує викладач?
5. Яка роль емпатії у педагогічному спілкуванні?
6. Як педагогічне спілкування впливає на мотивацію здобувачів?
7. Які помилки найчастіше допускаються у процесі педагогічного спілкування?

4. Протиріччя в педагогічній комунікації викладача та студентів.

1. Що розуміють під протиріччями у педагогічній комунікації?

2. Які види протиріч виникають у взаємодії викладача і студентів?
3. Які причини виникнення комунікативних непорозумінь?
4. Як протиріччя впливають на психологічний клімат академічної групи?
5. Які способи попередження комунікативних протиріч?
6. Як трансформувати протиріччя у ресурс розвитку освітнього процесу?
7. Яка роль зворотного зв'язку у подоланні протиріч?

5. Діалогічна комунікація як умова ефективності освітнього процесу.

1. У чому полягає сутність діалогічної комунікації?
2. Які принципи діалогічного спілкування у вищій школі?
3. Чим діалогічна комунікація відрізняється від монологічної?
4. Які педагогічні технології сприяють розвитку діалогічності?
5. Як діалогічна комунікація впливає на формування критичного мислення?
6. Які умови створення діалогічного освітнього середовища?
7. Яка роль партнерської взаємодії у сучасній вищій освіті?

6. Комунікативна компетентність викладача.

1. Що включає поняття «комунікативна компетентність» викладача?
2. Які компоненти комунікативної компетентності (когнітивний, емоційний, поведінковий)?
3. Які професійні якості забезпечують ефективну комунікацію?
4. Як розвивати комунікативну компетентність викладача?
5. Яка роль емоційного інтелекту у педагогічній діяльності?
6. Як цифрове середовище впливає на комунікативну компетентність?
7. Які критерії оцінювання рівня комунікативної компетентності?

7. Психолого-педагогічний аналіз конфліктів.

1. Що таке конфлікт у педагогічному середовищі?
2. Які стадії розвитку конфлікту?
3. Які методи психолого-педагогічного аналізу конфліктів?
4. Які особистісні чинники впливають на виникнення конфліктів?
5. Як визначити тип конфлікту?
6. Які наслідки конфліктів для освітнього процесу?
7. Як здійснювати профілактику конфліктів у студентському середовищі?

8. Означення та причини педагогічних конфліктів.

1. Як визначається педагогічний конфлікт?
2. Які основні причини педагогічних конфліктів у ЗВО?
3. Які види педагогічних конфліктів виділяють?
4. Які фактори ризику виникнення конфліктів у студентській групі?
5. Яку роль відіграють емоційні реакції у розвитку конфлікту?
6. Як попередити виникнення педагогічних конфліктів?
7. Які особливості конфліктів у дистанційному навчанні?

9. Управління та вирішення міжособистісних педагогічних конфліктів.

1. Які стратегії поведінки у конфліктних ситуаціях існують?
2. Які методи управління педагогічними конфліктами є найбільш ефективними?
3. У чому полягає медіація в освітньому середовищі?
4. Як застосовувати переговорні технології у вирішенні конфліктів?
5. Які етапи конструктивного вирішення конфлікту?
6. Як сформувати культуру ненасильницької комунікації у ЗВО?
7. Яка роль викладача у попередженні та врегулюванні конфліктів?

Рекомендовані інформаційні ресурси

1. Марцева Л. А. Педагогіка і психологія вищої школи : навч. посіб. Житомир: Державний університет «Житомирська політехніка», 2022. 150 с. URL : https://eztuir.ztu.edu.ua/bitstream-/handle/123456789/8091/%d0%9c%d0%b0%d1%80%d1%86%d0%b5%d0%b2%d0%b0.pdf?sequence=3&isAllowed=y

ЗМІСТ

Пояснювальна записка щодо Методичних рекомендацій до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу»……..... 3

Короткий зміст навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу»…….. 4

Змістовий тематичний модуль 1. Система вищої освіти в Україні. Нормативне забезпечення освітнього процесу у вищій школі…… 5

Змістовий тематичний модуль 2. Особливості методики викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу…… 13

Змістовий тематичний модуль 3. Педагогіка вищої школи……..... 30

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ВИДАННЯ

(українською мовою)

Укладачі: Сущенко Людмила Петрівна, завідувачка кафедри фітнесу і адаптивного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, доктора педагогічних наук, професорка;

Філатова Зоя Іванівна, доцентка кафедри фітнесу і адаптивного спорту факультету фізичної культури і спорту Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, кандидатка педагогічних наук, доцентка.

Сущенко Л. П., Філатова З. І. Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів з навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін у закладах вищої освіти з основами коучингу і менторингу» освітньо-професійної програми «Адаптивний спорт» галузі знань А Освіта спеціальності А 7 Фізична культура і спорт другого (магістерського) рівня вищої освіти. Запоріжжя : Крокус, 2026. 42 с.

Видано друком ТОВ «Крокус 2018»
м. Запоріжжя, вул. Підденоукраїнська, 7
тел. (098) 02 90 900